

Domi-dalok

1. Eperfa ágán	3' 21"
2. Nem élek, ha félek	2' 06"
3. Mennysország királya	2' 02"
4. Tessék engem megdicsérni	4' 25"
5. Kisbalta nagybalta	2' 09"
6. Állok a padon	3' 05"
7. Mendegél két legényke	1' 54"
8. Régi fénykép	1' 42"
9. Régi fénykép 2	2' 46"
10. Pamacs	5' 01"
11. Újvidék az olyan város	2' 51"
12. Ha nem adsz egy ezrest kölcsön	2' 43"
13. Eperfa ágán 2	4' 23"
14. Mennysország királya 2	2' 09"
15. Hari jáma, hari krisna	4' 40"
16. Kuplé	13' 04"

Domi-dalok

Külön köszönet
az Illyés Közalapítványnak
és Tóth Péternek

A kiadvány megjelenését

a Tartományi Művelődési
és Tájékoztatói Titkárság támogatta

○
Domonkos István

Domi-dalok

○

Bicskei Zoltán rajzaival

○

© *Domonkos István, 2012*
© *Vajdasági Magyar Művelődési Intézet, 2012*

Domonkos István megzenésített verseiről

Gondolatok egy tanulmányhoz – levél helyett

*„Életemnek egy zenei akkord szabott
irányt. Disszonáns akkord volt. Fiatalon
megőrült zenetanárnőnk homlokával
csapott le a zongora billentyűire.”*

(Egy interjúból)

Több mint húsz éve hallgatom folyamatosan ezeket a dalokat. A háborús időkben, a 90-es években a szó szoros értelmében ezek az ütött-kopott felvételek húztak ki bennünket, akkor eszmélő huszonéveseket – de lehet, az idősebbeket is – saját hajunknál fogva abból a sötét, kilátástalan állapotból, hangulatból, amiből alig is láttuk a kiutat. Visszagondolva, akkor bizony nem igazán volt, aki hitelesen megszólalt volna abban a helyzetben, és receptek, siránkozás helyett felmutatott volna valamit, ami egy közösséget megtarthatott, összefoghatott, de akár „csak” megvigasztalhatott volna, pedig talán az egyik legnagyobb feladat végletes, végzetes helyzetekben megszólalni. Tulajdonképpen a permanens

háborús helyzetben – hiszen a szellemi háború talán még véresebb és végzetesebb, mint amaz, a fegyveres – Domonkos dalai ma is pontosan ezzel a felütéssel szólalnak meg. A jellegzetes domonkosi habitus, életérzés, az önmagával szembeni könyörtelenség, a folyamatos önelemzés, önleplezés, ironia és önironia, a nyíltan áradó szeretet folyamatos jelenléte és folyamatos igénye, a metsző humor, a minden pátoszt nélkülöző mély érzelmek, az átélés gazdagsága, mind jelen van e dalokban.

Domonkos István viszont régóta nincs jelen se a közéletünkben, se az irodalmi életünkben. Visszavonult, elhallgatott, versei, írásai mégis folyamatosan hatnak. Megkerülhetetlenek.

Húsz év teljes hallgatás követte 1994-es új versét, a *Majdnem* verset, de mintha nem is létezett volna a húszéves csend.

Azután az újabb hosszúvers, egy új kötet, a *Yuhu-rap*, amellyel egy egészen új és a korábbi költészetéhez képest más hangot ütött meg, s amely – lehet, hogy csak nekem tűnik így – másik nagy költőnket, a néhai – szintén trubadúrként kántáló –, a már húsz éve halott Sziveri Jánost idézi.

Domonkos, maga is dzsesszenész lévén, igazi alkimista muzsikusként, akinél a hogyan előbbre való, mint a mit. Igazi alkimista költő, azaz igazi költő, akinek a versei nem papíron égnek el, hanem – miként a régi trubadúroknál – saját élő előadásukban. Domonkos dzsesszmuzsikusként is, harsonás. Muzsikusként a szó legnemesebb értelmében, és a szó bohém értelmében is. Éneklésében, gitárjátékában tagadhatatlanul ott van a dzsessz, improvizáció, az a fajta szabadság, amely ennek a zenének a leginkább a lényege.

„A szabadságnak a szele megcsapott abban a pillanatban, amikor először jöttem rá, hogy mit jelent az improvizáció, és ez hatalmas erőt adott, és vágyat, hogy ezt a szabadságot, ezt a pillanatot, az improvizáció pillanatát úgy kitágítsam, olyan bűvőbéllyé, ahova se a hatóságok, se senki nem tud, képtelen követni. Ez örült biztonságot adott,

és ez tartotta bennem a lelket. Így sikerült kibírni azokat a dolgokat, amelyeken keresztülmentünk mindnyájan mint kisebbségi lények.”

(Egy másik interjúból)

Többször is próbáltam megfejteni, mi a titka ezeknek a daloknak. Hiszen a felületes hallgató számára egyszerűek mind harmónia, mint dallam szempontjából. Ami viszont már első hallásra szembetűnő, hogy – mivel a szöveg és zene szerzője egy – sosem kényszeredett a szöveg és a dallam kapcsolata: a népdalokhoz hasonló természetességgel illeszkednek egymáshoz. Ha kategorizálni kellene a műfajukat, a gitárkíséretes énekelt versek közé lehetne sorolni őket, mely „műfaj” sok példával szolgál a nagyon rossz és kényszeredetten megzenésített versekre. Folyamatos hallgatásuk okán, elfogultságom miatt többször kétségeim támadtak: vajon csak nekem tűnik-e úgy, hogy ezek az énekelt versek, dalok különböznek a műfajban már hallottaktól? Elküldvén több „független” fülnek vártam, hogy kiderüljön, nem vajdasági és elfogulatlan hallgatónak is érzékelhető-e e dalok különössége. A visszajelzések sora igazolta, hogy valóban alkímia történik. Mert nem a harmóniákban, nem az akkordok sorrendjében, nem a dallamvezetésben, a dallamok stílusában, a különböző zenei

stílusok, stílusjegyek megidézésében, nem az éneklés módjában van e dalok titka. Ezek mind elemezhetőek, és az elemzéssel nem sok újat tudunk meg róluk. Hasonlóan van ez mindennel, ahol megtörténik a csoda, ami művészet, ahol megjelenik a több – hiába elemezzük, a lényeket nem találjuk. Duke Ellington mondja: „Ha az ember elemezgetni kezd, akkor puskázza csak el igazán! Mondjuk, kimegy a kertbe, és levág egy szál virágot. – Pompás virág – jelenti ki, és viszi be a házba, vízbe teszi, megigazgatja, mindennap friss vizet ad neki. Talán még egy szem aszpirint is rak a vízbe. Hanem ha elkezdi szétszedni, szirmoként, és megvizsgálni a szirmokat behálózó ereket... akkor talán mindent megtud róla, de addigra volt virág – nincs virág! S ezzel el is érkezünk egy másik ponthoz: nem hiszem, hogy a zene megbecsüléséhez, élvezetéhez feltétlenül tudni kell róla valamit!” A lényeg, a titok, a hitetlenségben van, abban, ahogy Domonkos István ott áll kendőzetlenül, sérülékenyen, metsző öni-róniával és humorral („fényképezetek hol van a blicc gyáva vagyok én ez itt a vicc”, „nem élek ha félek tőletek lepények”), de keményen, könyörtelenül, megingathatatlanul.

Két dalt emelnék ki külön is a CD anyagából. Az egyik a *Pamacs* című hömpölygő dal, amely pátosz nélkül idéz egy oly ismerős, elmúlt és mégis ma is itt élő vajdasági létérzést. A másik a *Hari jáma, hari krisna* című dal, mely kétrészes szerkezettel, kivételes humorral („ezért lila most az orrom, kilátástalan a sorsom”), a szerb és indiai népzeneire reflektáló dallammal, kísérettel és talán a leginkább dzsesszes érzettel.

Domi legszívesebben magának muzsikált. Ez kihallatszik abból a „lalalázásból”, ami sok dalában, illetve a refrének a szokásosnál többszöri ismétlésénél megjelenik. Ezekben nincs se magamutogatás, se attrakció, mert fedezetük a sors mély megélése, a mögöttes ima.

„Mindannyian magányosak vagyunk. Ezért zenélünk” – mondta egyszer Szabados György.

Ottlik Géza írja egy rövid, zseniális karcolatában, a *Történelem* címűben: „»S mi volt még?« – kérdezte az író, és meg is felelt rá: »Hó, sok hó.«”

A *Pamacs* című vers visszatérő sora: „Vajdaságban aznap fagyott s havazott.”

Zenta, 2012

Mezei Szilárd

I. ÉPERFA

I

eperfa
ágán
kismadár

szárnyából
két nagy
toll kiáll

én epret
eszem
a porban
alant
az égen
elhúz
néhány galamb

madár
galamb
s eper
alant
sőt két
kemény klikker
a zsebemben

én epret
eszem
a porban
alant
az égen
elhúz
néhány galamb

madár
galamb
s eper
alant
sőt két
kemény klikker
a zsebemben

II

duna vizén
egy dereglye
sovány
bogár szállt
a kezemre

de sovány
bogár
szállj
el velem
hetek óta
könnyes szemem

eperfának
cérnaága
hogyan szakadt
régén
a szívemben

de sovány
bogár
szállj
el velem
hetek óta
könnyes szemem

diófának
cérnaága
hogyan szakadt
régén
a szívemben

2. NEM ÉLEK, HA FÉLEK

nem ázom nem fázom
papucsban halászom
a fánkom a lángon
papucsban a lábom

nem élek ha félek
töletek lepények

ha sütök ha főzök
utána ledőlök

így alszom úgy alszom
növesztem a bajszom

nem élek ha félek
töletek lepények

ha sütök ha főzök
utána ledőlök
így alszom úgy alszom
növesztem a bajszom

3. MENNYORSZÁG KIRÁLYA

a mennyországnak királya
meghívott egy piára
megkérdezte hány óra
jár-e még a váróra

én hátba vágtam vigyázva
lám nem éltem hiába
nem kell nékem karóra
ráhúznak egy karóra

én írom mindezt tintával
az angyaloknak piszkával
pá jövődő századok
s ti mosatlan lábasok

én írom mindezt tintával
az angyaloknak piszkával
pá jövődő századok
s ti mosatlan lábasok

4. TESSÉK ENGEM MEGDICSÉRNI

ha én pénzt jövök kérni
tessék engem megdicsérni

ha én pénzt jövök kérni
tessék engem megdicsérni

ha én pénzt jövök kérni
tessék engem megdicsérni

ha nekem az orrom vérzik
tessék engem megdicsérni

ha nekem az orrom vérzik
tessék engem megdicsérni

ha nekem az orrom vérzik
tessék engem tessék engem
tessék engem megdicsérni

ha a meggyfáról leesek értik
tessék engem megdicsérni

ha a meggyfáról leesek értik
tessék engem megdicsérni

ha a meggyfáról leesek értik
tessék engem tessék engem
tessék engem megdicsérni

ha a kútba akarok nézni
tessék engem megdicsérni

ha a kútba akarok nézni
tessék engem megdicsérni

ha a kútba akarok nézni
tessék engem megdicsérni

ha a padláson akarok élni
tessék engem megdicsérni

ha a padláson akarok élni
tessék engem megdicsérni

ha a padláson akarok élni
tessék engem tessék engem
tessék engem megdicsérni

ha nem jövök haza délig
tessék engem megdicsérni

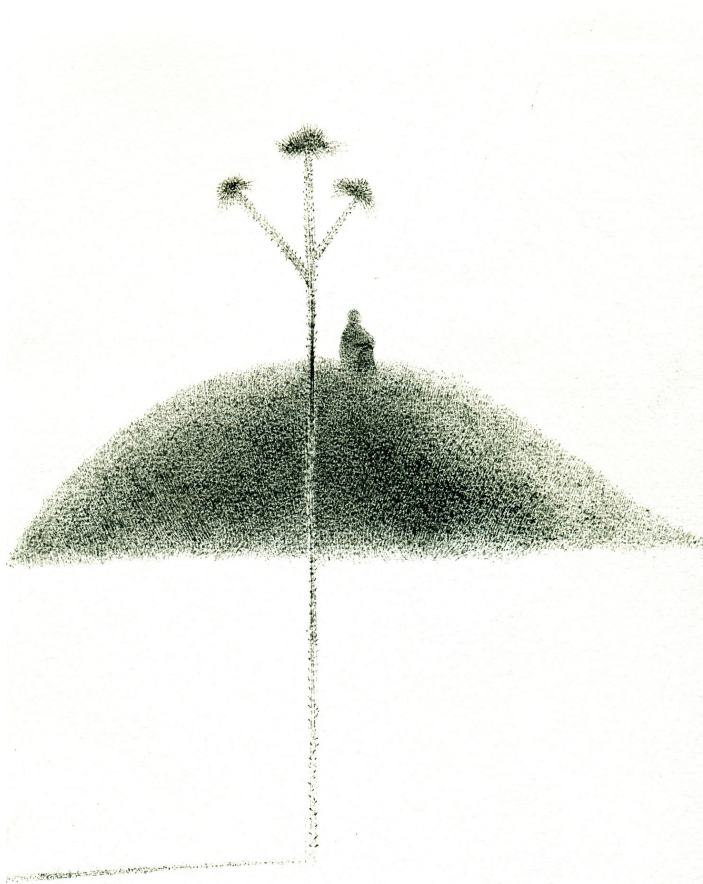
ha nem jövök haza délig
tessék engem megdicsérni

ha nem jövök haza délig
tessék engem tessék engem
tessék engem megdicsérni

ha a verset nem mondom végig
tessék engem megdicsérni

ha a verset nem mondom végig
tessék engem megdicsérni

ha a verset nem mondom végig
tessék engem tessék engem
tessék engem megdicsérni

5. KISBALTA NAGYBALTA

Kisbalta nagybalta
nincs pénzem fagylaltra

Kisbalta nagybalta
nincs pénzem fagylaltra

Kisbalta nagybalta
ellopta a szarka

Kisbalta nagybalta
ellopta a szarka

A szarka ellopta
biciklin eltolta

A szarka ellopta
biciklin eltolta

Eltolta a boltba
vele ment a bolha

Eltolta a boltba
vele ment a bolha

Kisbalta nagybalta
mit vettek hadd halljam

Kisbalta nagybalta
mit vettek hadd halljam

Bolhaport a szarka
zacskóba bevarrva

Bolhaport a szarka
zacskóba bevarrva

Szúrós kis komája
díszes szarkalábat

Szúrós kis komája
díszes szarkalábat

Kis Panna nagy Panna
ez történt szavamra

Kis Panna nagy Panna
ez történt szavamra

6. ÁLLOK A PADON

állok a padon
nincsen irgalom
lám
azt beszélük
hogy szeret
egy lány

azt mondják okos
nyelve mint fokos
vág
mikor kinyit
a nagy napló-
bár

nem vagyok robot
cipőmon homok
sár
homlokomon
egy vérvörös
sál

kurta kardomon
napsugár csorog
lám

s untat nagyon
e tantermi táj

fényképezetek hol van a blicc
gyáva vagyok én ez itt a vicc

elmegek tevén
beduin vezér
vár
a sivatagban
egy pálma-
fán

fényképezetek hol van a blicc
gyáva vagyok én ez itt a vicc

elmegek tevén
beduin vezér
vár
a sivatagban
egy pálma-
fán

fényképezetek hol van a blicc
gyáva vagyok én ez itt a vicc
elmegek tevén
beduin vezér
vár
a sivatagban
egy pálmafán

7. MENDEGÉLT KÉT LEGÉNYKE

Mendegélt két legényke,
a sovány meg a kövérke,
aprópénzként csörögtek
az utca nagy-nagy zsebében.

Állj! – kiáltott kövérke,
a fejünk igen törékeny,
megvárjuk, míg zöld fény gyullad
a villanyrendőr szemében.

Mendegélt két legényke,
a sovány meg a kövérke,
aprópénzként csörögtek
az utca nagy-nagy zsebében,
az utca nagy-nagy zsebében.

8. EGY RÉGI FÉNYKÉP

Hol volt hol nem volt
a klottgatyámon folt

Hol volt hol nem volt
a klottgatyámon folt

Ez itt én vagyok lám
ez meg itten a gatyám

Ez itt a szomszédék borja
ez meg itt a gatyám foltja

Hol volt hol nem volt
a klottgatyámon folt

Hol volt hol nem volt
a klottgatyámon folt

Ez itt én vagyok lám
ez meg itten a gatyám

Ez itt a szomszédék borja
ez meg itt a gatyám foltja

Hol volt hol nem volt
a klottgatyámon folt

Hol volt hol nem volt
a klottgatyámon folt

9. EGY RÉGI FÉNYKÉP 2

Hol volt hol nem volt
a klottgatyámon folt

Hol volt hol nem volt
a klottgatyámon folt

Ez itt én vagyok lám
ez meg itten a gatyám

Ez itt a szomszédék borja
ez meg itt a gatyám foltja

Hol volt hol nem volt
a klottgatyámon folt

Hol volt hol nem volt
a klottgatyámon folt

10. PAMACS

rólam szól most ismét
e vézna kis költemény
a pékhez indultam szaladva
ötvenegy telén

vajdaságban aznap
fagyott s havazott
füttyögve biztattam
kutyámat pamacsot

nyúlbórból készített
fülvédő védte fülem
nyelvemet egy avas tökmaggal
megtömött üreg

vajdaságban aznap
fagyott s havazott
a kutyám is örült annak
hogy szaladok

szakajtóban vittem
a kenyértésztát
nagyon-nagyon félttem
mint aki vért lát

tető alá bújtak
a fehér falak
hó fedte a fákat
megfagyott sarat

korán volt sötétek
voltak még az ablakok
emlékszem hogy szidtam
kutyámat a kis pamacsot

ne utánam kullogj
szaladj előre
ne utánam kullogj
szaladj már előre

a klumpám szalmáján
mint vaksi kisegerek
cincogtak ujjaim s így tudtam
ott vannak velem

vajdaságban aznap
fagyott s havazott
örültem hogy élek
s hogy úgy szaladok

húsz évvel ezelőtt
történt meg ez énvelem
azóta hordom a szakajtót
valamint fejem

fütyörészve
ha az utcákat járom
hogy félek s létezem
dehogysis bánom

szakajtróban hordom
a pékes tésztát
csillagokat fákat horgot
és cérnát

tán magasba bújtak
a betonfalak
fény rejti az eget
s múltamat szavak

sugarak szalmáján
mint vaksi kisegerek
cincognak fölöttem
emlékek csókok és nevek

ha valami néha
lelkembe harap
jó kutyám tudom az
a kicsi hős pamacs

11. ÚJVIDÉK

Újvidék az olyan város
minden ablaka lekváros
a háta meg tarka foltos
a szájában kövér boltos
tenyerében a Duna-park
minden este nyi-nyitva tart
minden este nyitva tart
kéményei bálba járnak
csillagok között bokáznak
hosszú szeleket piálnak
aztán nagyokat pipáznak
nyelik a kormot a rémest
akárcsak a mákos rétest
akárcsak a mákos rétest
füstfonalból két nagy torony
hálót horgol a Hold soron
hálóját az éj kiveti

Ponty Tini és Csuka Petyi
kattan rajtuk kövér lakat
elsápadnak a házfalak
elsápadnak a házfalak
Vénusz anyó udvarából
hópelyhek potyognak Dádó
a hópelyhek oly akkorák
mint a lusta hízott kocák
Duna fölött a néma vár
hófehérre hizza magát
hófehérre hizza magát
de olyan mint egy tejszínhabos rolád
de olyan mint egy tejszínhabos rolád
de olyan mint egy tejszínhabos rolád
de olyan mint egy tejszínhabos rolád
de olyan mint egy tejszínhabos rolád
de olyan mint egy tejszínhabos rolád

12. HA NEM ADSZ EGY EZREST KÖLCSÖN

ha nem adsz
egy ezrest kölcsön
ezt a nyarat
sárban töltöm

belefekszem
a latyakba
kezet nyújtok
a malacnak

ha nem adsz
egy ezrest kölcsön
ezt a nyarat
sárban töltöm

belefekszem
a latyakba
kezet nyújtok
a malacnak

ha nem adsz
egy ezrest kölcsön

ezt a telet
itthon töltöm

beleugrok
a csizmámba
kereshettek
vasvillával

ha nem adsz
egy ezrest kölcsön
ezt a nyarat
sárban töltöm

belefekszem
a latyakba
kezet nyújtok
a malacnak

kezet nyújtok
a malacnak

kezet nyújtok
a malacnak

13. ÉPERFA 2

I

eperfa
ágán
kismadár

szárnyából
két nagy
toll kiáll

én epret
eszem
a porban
alant
az égen
elhúz
néhány galamb

madár
galamb
s eper
alant
sőt két
kemény klikker
a zsebemben

II

duna vizén
egy dereglye
sovány
bogár szállt
a kezemre

de sovány
bogár
szállj
el velem
hetek óta
könnyes szemem

eperfának
cérnaága
hogyan elszakadt
régén
a szívemben

de sovány
bogár
szállj
el velem
hetek óta

könnyes szemem
eperfának
cérnaága

hogyan elszakadt
régén
a szívemben

14. MENNYORSZÁG KIRÁLYA 2

a mennyországnak királya
meghívott egy piára
megkérdezte hány óra
jár-e még a váróra

én hátba vágtam vigyázva
lám nem éltem hiába
nem kell nékem karóra
ráhúznak egy karóra

én írom mindezt tintával
az angyaloknak piszkával
pá jövődő századok
s ti mosatlan lábasok

én írom mindezt tintával
az angyaloknak piszkával
pá jövődő századok
s ti mosatlan lábasok

15. HARI JÁMA, HARI KRISNA

nem tréfa ez
nem is líra
ott jön ni
a szeplős mira

kukán fekszem
kuka mögött
nem sírok
és nem is nyögök

tegnap történt
tegnap este
rám zuhant egy
táska teste

nem tréfa ez
nem is líra
megütött
a szeplős mira

tegnap történt
tegnap este
rám zuhant egy
táska teste

nem tréfa ez
nem is líra
megütött
a szeplős mira

hari jáma
hari krisna
mért nincs
fejemen harisnya

hari jáma
hari krisna
zsák vagy zacskó
vagy tarisznya

hari jáma
hari krisna
mért nincs
fejemen harisnya

hari jáma
hari krisna

zsák vagy zacskó
vagy tarisznya

hari jáma
hari krisna
mért nincs
fejemen harisnya

hari jáma
hari krisna
zsák vagy zacskó
vagy tarisznya

megcsókoltam
szeplős fülét
adtam neki
tíz szem fűgét

ő meg erre
orron vágott
ilyenek a
szeplős lányok

tegnap történt
tegnap este
három haverom
kileste

ezért lila
most az orrom
kilátástalan
a sorsom

tegnap történt
tegnap este
három haverom
kileste

ezért lila
most az orrom
kilátástalan
a sorsom

hari jáma
hari krisna
mért nincs
fejemen harisnya

hari jáma
hari krisna
zsák vagy zacskó
vagy tarisznya

hari jáma
hari krisna

mért nincs
fejemen harisnya

hari jáma
hari krisna
zsák vagy zacskó
vagy tarisznya

hari jáma
hari krisna
mért nincs
fejemen harisnya

hari jáma
hari krisna
zsák vagy zacskó
vagy tarisznya

hari jáma
hari krisna
mért nincs
fejemen harisnya

hari jáma
hari krisna
zsák vagy zacskó
vagy tarisznya

16. KUPLÉ

én nem születtem bonnban
konyhánk előtt
verebek heverték a porban
dicső Magia Polla

nevem a bibliába lett volna beírva
(végül ott is áthúzták volna sírva)
ha lett volna bibliánk
ha lett volna bibliánk
mint tar koponyám
lyukán a hártya
a férfiak kezében
úgy lüktetett a kártya
ültek

ki ládán ki vödrön ki széken
s marakodtak a pénzen
s marakodtak a pénzen
dünnyögtek nojja nojja
mert meleg volt
dicső Magia Polla
dicső Magia Polla

fürdettek cinklavórban
cifra kubikossalonban
asztalon nyúl fácán szalonka

vagyis hát kés kenyér szalonna
vagyis hát kés kenyér szalonna
lonna lonna szalonna
lonna lonna szalonna
lonna lonna szalonna
lonna lonna szalonna
lonna lonna szalonna
lonna lonna szalonna
lonna lonna szalonna
s szólt a dal holla holla
némán akár a pokolban
dicső Magia Polla

volt párnám is
egy rongyos szaloning
alatta honnan is
egy nagy fényes fitying
persze ellopták
mint a téglagyári viccben
a tettes nem volt szalonspiccben
részeg volt holla holla
sírt mint szűz a porban
dicső Magia Polla

valaki fölém hajolt
azt mondta szép pöcs
fehér hasamon
ott rezgett egy vércsöpp
s mint ősi lelkeken az átok
légy ült fülcimpámon
légy ült fülcimpámon
valaki fölém hajolt
azt mondta bolha bolha
s nevetett mellé
dicső Magia Polla
dicső Magia Polla

faltokká nőttek azóta
bennem e pontok
rám dőlő római oszlopokká
a vékony szalonkacsontok
a csókók is
egyre szárazabbak kemények
mint a rotósütemények
mint a rotósütemények
szememen akár egy prémen
könnycsepp heverészik már régen
már régen már régen
szép-e a verebek tolla
tőled ezt kérdem
dicső Magia Polla

dicső Magia Polla
koponyámban
mint rumbatökben a sörétek
csörögnek a kilazult tömések
fejem nyakamról majd leszakad
mikor meghallom a latin szavakat
latinok görögök szumérek trákok
én szilvalekvárral eszem a fánkot
én szilvalekvárral eszem a fánkot
a meggy szónak miért nincs feltja
fehér ingemen
dicső Magia Polla
dicső Magia Polla

szeretem a halat
a főtt csirkegyat
zsíros vörös levekben
forgatom kanalam
szeretem mikor két szó
a sorvégen összecsendül
ilyenkor fejemben
meztelen csend ül
meztelen csend ül
szép-e a verebek tolla
tőled ezt kérdem
dicső Magia Polla
dicső Magia Polla

élek majdnem hiába
tíz éve nem néztem virágra
mint egy lázas barna majom
banánfűrtre vadászok a betonfalon
szótári cédruson ülök
kezemben lerágott szalonkacsülök
könyvből tanultam meg
mi az a viola de gamba
gyerekkoromban
zöldséget dugdostak a valagamba
szép-e a verebek tolla
tőled ezt kérdem
dicső Magia Polla
dicső Magia Polla

volt egy barátom a paja
sohasem nőtt ki a haja
valami maradandót akart csinálni
s megtanult ingujjba hányni
s megtanult ingujjba hányni hányni
s szaporodtak az idiódiások
a leltározó finanszok
nagyanyám dicső Magia Polla
reszkettem de mégis
beálltam a sorba
de mégis beálltam a sorba
de mégis beálltam a sorba
rimérek poéterek rimászok

ítészek ideászok kritikászok
miért ástok
a levegőbe futóárkot
miért ástok
a levegőbe futóárkot
miért ástok
a levegőbe futóárkot
s ég-e a verébnek tolla
tőled ezt kérdem
dicső Magia Polla
dicső Magia Polla

s folyt a nagy irtás
daloltak a pacemakeres pacsirták
s daloltak a pacemakeres pacsirták
s daloltak a pacemakeres pacsirták
volt aki csak állt és
szitált szitált
s csodálkozott hogy szitája lyukain
nem fér át a világ
a világ a világ
eljönnek végül is az űri hentesek
a hamvasztóipari bennfentesek
csontfűst csonthamu
s bezárul a nagykapu
bezárul a nagykapu
elégett a verébnek tolla
elégett

dicső Magia Polla
dicső Magia Polla

jegyzőkönyvek jelentések
helyzetfelmérések
kérvények igazolások
fellebbezések
őrzik ha őrzik e létet
emberi sorsok golyóstoll
bicska, körömrészelő
egy üveg jobbfele itóka
egy lezárt asztalfiókban
valahol a tizedik emeleten

minek is gondolkodni a feleleten
minek is gondolkodni a feleleten

elégett a verébnek tolla
elégett
dicső Magia Polla
dicső Magia Polla

elégett a verébnek tolla
elégett
dicső Magia Polla
dicső Magia Polla

Domonkos István
Domi-dalok
Bicskei Zoltán rajzaival

Vajdasági Magyar Művelődési Intézet
Zenta, 2012

Kiadja a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet

www.vmmi.org

Az 1795-ben alapított Magyar Könyvkiadók
és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja

Felelős kiadó és szerkesztő
a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet igazgatója
Szerkesztő Hajnal Jenő
Olvasószerkesztő és korrektor Kaszás Angéla
Műszaki szerkesztő Beszédes István

Készült az újvidéki Dániel Print Nyomdában
500 példányban

ISBN 978-86-86469-61-8

